

Verrekenen in de BAR-samenwerking

Opdrachtgever BAR-directie: Yvonne van den Berg
Ambtelijk Opdrachtgever: Robert de Rooij
Projectleider: Sylke Krikke

Vastgesteld door BAR-stuurgroep op 22 februari 2013
Vastgesteld door BAR-colleges op 12 maart 2013

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	3
2	SITUATIESCHETS VAN BETROKKEN PARTIJEN	4
2.2	BETROKKEN PARTIJEN BIJ DE VERDELING VAN KOSTEN GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING	5
2.3	SAMENVATTEND	6
3	UITGANGSPUNTEN	7
3.1	VOORDEEL VOOR ALLE GEMEENTEN	7
3.2	BUDGET GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING	7
3.3	ONDERSCHIED TUSSEN BASISPAKKET EN PLUSPAKKETTEN	8
3.4	VERREKENING VAN HET JAARRESULTAAT VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING	8
4	TOTSTANDKOMING VAN DE SYSTEMATIEK	9
4.1	BESCHIKBARE ORGANISATIEBUDGETTEN	9
5	HET VERVOLG	11
5.1	DE VERVOLGOPDRACHT	11
5.2	DE AANPAK EN PLANNING	11
	BIJLAGE 1: ANDERE VERREKENMODELLEN	12

1 Inleiding

De gemeenten Barendrecht, Albrandswaard en Ridderkerk hebben de afspraak gemaakt de ambtelijke organisaties van de drie gemeenten samen te voegen tot één werkorganisatie. Dit wordt vastgelegd in de Gemeenschappelijke Regeling BAR-organisatie (gr). De nieuwe gemeenschappelijke regeling voert voor alle drie de gemeenten werkzaamheden uit met betrekking tot de gemeenten zoals, beleidsontwikkeling en –voorbereiding, uitvoering van gemeentelijk beleid, handhaving van de uitvoering, beheer op het gebied van openbare ruimte, administratie en financiën, informatie, personeel en huisvesting.

De kosten van de gemeenschappelijke regeling worden gedragen door de drie gemeenten gezamenlijk. Deze notitie zal ook worden voorgelegd aan de accountant voor zijn visie op de gekozen uitgangspunten.

Het is aan te bevelen het verrekenmodel zo eenvoudig mogelijk te houden. In deze notitie worden de hoofdlijnen ervan geschetst. In de komende maanden vindt uitwerking van het model plaats om tot de eerste begroting van de Gemeenschappelijke Regeling van de BAR-organisatie te komen.

Het verrekenmodel staat niet op zich. In de voorliggende notitie geven we aan hoe een dergelijk model organisatorisch ingebed kan worden. Ook de aansturing van de gemeenschappelijke regeling wordt kort behandeld. Vervolgens wordt het verrekenmodellen beschreven. In de bijlage is een beschrijving van andere verrekenmodellen opgenomen met een vergelijkingstabel.

Bij de voorbereiding van deze notitie is door de projectgroep studie verricht naar de verschillende verrekenmodellen die bij vergelijkbare samenwerkingsconstructies tussen gemeenten in Nederland worden gebruikt. Na consultaties van de BAR-directie en de BAR-stuurgroep is een bestuurlijke keuze gemaakt in de mogelijkheden. De volgende criteria zijn hierbij gehanteerd:

- transparantie van het kostenverdeelsysteem;
- profijtbeginsel (wie van de inspanning profijt heeft, betaalt);
- eenvoud van het systeem;

De relatie tussen kosten en de inspanning die nodig is voor de gevraagde dienst of het product. De gemeenschappelijke regeling BAR-organisatie heeft naar zijn aard een sterk bedrijfsvoerend karakter. De regeling gaat niet over de keuzes in inhoudelijke programma's en programmabudgetten van de drie gemeenten. Dit blijft voorbehouden aan de raden. Wel biedt de samenwerking kansen om naast de bedrijfsvoering ook op de programmabudgetten voordelen te behalen. Omdat we bijvoorbeeld samen grotere inkoopvolumes kunnen aanbieden aan leveranciers. Niet alleen op het gebied van kantoorbenodigdheden (ICT-voorzieningen, meubilair) maar ook bijvoorbeeld asfalt, groenvoorziening, rioleringsmaterialen. Dit is in het voordeel van de programmabudgetten. We beschikken al over goede voorbeelden, zoals de gezamenlijke aanbesteding van WMO-voorzieningen, leerlingenvervoer e.d.. De samenwerking biedt door gezamenlijke inkoop of een andere werkwijze idus ook perspectief voor efficiency in de programmabudgetten.

2 Situatieschets van betrokken partijen

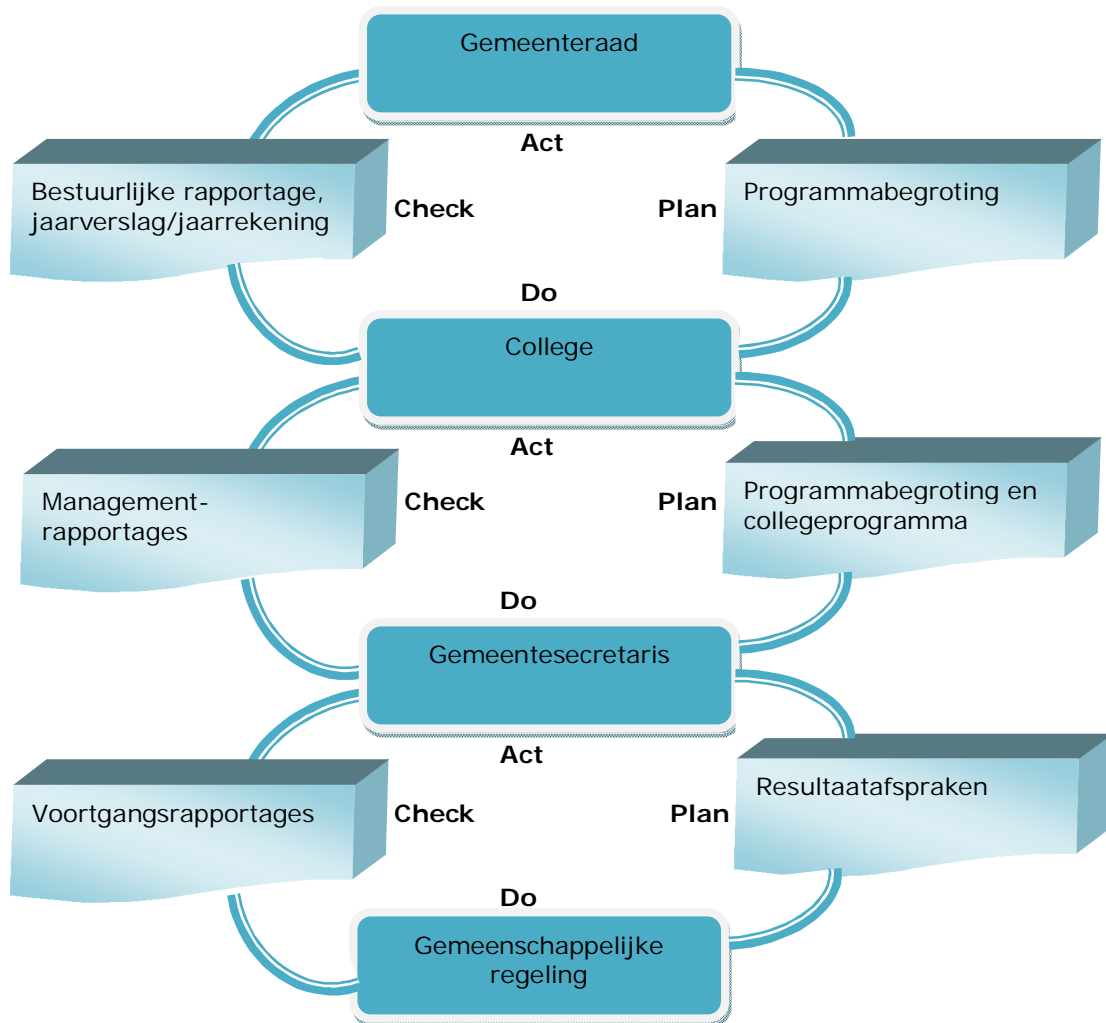
De gemeenschappelijke regeling is 'eigendom' van de gemeenten Barendrecht, Albrandswaard en Ridderkerk. Dit heeft tot gevolg dat de voordelen ten goede komen van de drie gemeenten evenals dat de drie deelnemende gemeenten gezamenlijk aansprakelijk zijn voor eventuele financiële tekorten van het ambtelijk apparaat. In dit hoofdstuk gaan we in op de verschillende betrokken partijen.

2.1 Betrokken partijen bij de gemeenschappelijke regeling

De gemeenschappelijke regeling is eigendom van de gemeenten Barendrecht, Albrandswaard en Ridderkerk. De gemeenschappelijke regeling is nodig om een juridische constructie te hebben voor het werkgeverschap in de BAR-organisatie. Zij heeft dus een sterke bedrijfsvoeringscontext. Inhoudelijke beleids- en politieke keuzes blijven aan de raden en colleges en vormen niet het domein van de gemeenschappelijke regeling.

Aan het hoofd van de gemeenschappelijke regeling staat het Algemeen Bestuur (AB), met daaronder het Dagelijks Bestuur (DB). De directie van de gemeenschappelijke regeling bestaat uit de drie gemeentesecretarissen van de deelnemende gemeenten.

In het onderstaand overzicht staat schematisch weergegeven hoe de besturing plaats kan vinden.

Gemeenteraad.

De rol van de gemeenteraad verandert niet wanneer de gemeenschappelijke regeling wordt ingevoerd. De gemeenteraad heeft een kaderstellende rol ten aanzien van het gemeentelijk beleid. Hij heeft de volksvertegenwoordigde rol. Tevens controleert de gemeenteraad of het college van burgemeester en wethouders het beleid juist uitvoert en of het zijn dagelijkse bestuurstaken goed vervult. Hiertoe gebruikt de gemeenteraad verschillende instrumenten zoals de programmabegroting, bestuurlijke rapportages en de jaarrekening.

Dit is vóór de invoering van de gemeenschappelijke regeling het geval en is ná de invoering van de gemeenschappelijke regeling niet anders. De raad stelt nog steeds de kaders vast en controleert het college. Dat de uitvoering nu in gezamenlijkheid plaatsvindt, laat onverlet dat het college onverkort verantwoordelijk is voor wat er gebeurt in de uitvoering.

College.

Het college is in het nieuwe model onverkort verantwoordelijk voor het uitvoering geven aan de door de raad vastgestelde kaders. Net zoals voor de raad geldt dat in formele zin niets verandert, maar in praktische zin wel. De ondersteuning vindt plaats vanuit een groter ambtelijk apparaat en wellicht dat de ambtenaren op afstand zijn in een ander gemeentehuis. Dit vergt een andere manier van besturen en aansturen. De collegeleden hebben daarbij de beschikking over een klein maar hoogwaardig eigen regieteam.

2.2 Betrokken partijen bij de verdeling van kosten gemeenschappelijke regeling

Tussen de gemeenschappelijke regeling en het gemeentebestuur is sprake van een opdrachtgever-/opdrachtnemer relatie. Deze relatie wordt bekrachtigd door het afsluiten van een resultaatsafspraken, waarin afspraken worden gemaakt over de diensten die de gemeenten van de gemeenschappelijke regeling afnemen en de prijs die hiervoor wordt betaald. Deze situatie komt ook voor bij andere gemeenschappelijke regelingen. Op de specifieke kenmerken van deze gemeenschappelijke regeling wordt hierna ingegaan.

De gemeenschappelijke regeling is een zelfstandige organisatie die ook zelfstandig verantwoordelijk is voor het opvangen van financiële mee- en tegenvallers. Vanuit de gemeenten wordt toezicht gehouden op de gemeenschappelijke regeling op twee manieren:

- a. Als eigenaar: de gemeenschappelijke regeling heeft een Dagelijks Bestuur (DB) en een Algemeen Bestuur (AB). Het AB is het hoogste bestuursorgaan van de gemeenschappelijke regeling. Het AB bestaat uit alle wethouders van de colleges en burgemeesters van de deelnemende gemeenten. Het AB stelt de begroting en de jaarrekening vast en houdt toezicht op het DB. Het DB is belast met de aansturing van de gemeenschappelijke regeling, waaronder het beheer van de financiën.
- b. Als opdrachtgever: de gemeenten hebben afzonderlijk een opdrachtgeverrol ten aanzien van de werkzaamheden die zij door de gemeenschappelijke regelingen laten uitvoeren. In deze opdrachtgeverrol moet elke gemeente zelfstandig vaststellen dat de gemeenschappelijke regeling (opdrachtnemer) de taken uitvoert zoals overeengekomen.

Aanvullend kan gesteld worden dat de gemeenteraden via de Wet Gemeenschappelijke Regeling vastgestelde zienswijzenprocedure een oordeel uitspreken over de begroting en jaarrekening.

2.3 Samenvattend

De drie gemeenten voegen de ambtelijke organisaties samen in één werkorganisatie: de gemeenschappelijke regeling BAR-organisatie. De gemeenschappelijke regeling voert beleid uit van de gemeenten. De gemeenten houden enerzijds toezicht op de gemeenschappelijke regeling als 'eigenaar' en anderzijds als opdrachtgever.

3 Uitgangspunten

Om te komen tot een wijze van verrekenen zijn uitgangspunten nodig. Hieronder worden de uitgangspunten beschreven.

3.1 Voordeel voor alle gemeenten

De afspraak is dat de kosten niet hoger zijn dan de financiële middelen die nu door de gemeenteraad voor dezelfde taken ter beschikking zijn gesteld. Indien de gemeenteraad kiest voor een verhoging of verlaging van diens dienstverleningsniveau kunnen de kosten ook hoger of lager uitvallen.

Het meerjarenperspectief laat zien dat er door de oprichting van de gemeenschappelijke regeling in financiële zin een totaal voordeel valt te behalen van € 5 mln. (ten opzichte van de jaarrekening 2011 en onder gelijk blijvende voorwaarden). Dit voordeel moet in beginsel worden doorvertaald naar elke gemeente, zodat de oprichting van de gemeenschappelijke regeling voor elk van de deelnemende gemeenten een voordeel oplevert. Deze doorvertaling vindt plaats middels dezelfde verdeelsleutel als bij de begroting. In hoofdstuk 4 staat een in een overzicht met de financiële doorrekening per deelnemende gemeente weergegeven.

3.2 Budget gemeenschappelijke regeling

Het budget van de gemeenschappelijke regeling bestaat uit de volgende organisatiekosten:

a. Personele kosten

De personele kosten zijn inclusief kosten voormalig personeel voor de totstandkoming van de gemeenschappelijke regeling. De personele kosten zijn inclusief het personeel van de grondbedrijven.

b. Bedrijfsvoeringkosten

Bedrijfsvoeringkosten betreffen onder andere de beveiliging, catering, kosten gemeentehuizen etc.

c. Materialen

Onder materialen verstaan we computers, wagenpark, onderhoudsmachines etc.

De programmabudgetten van de gemeenten blijven bij de desbetreffende gemeenten. Dit zijn de budgetten ten behoeve van bijvoorbeeld Wmo, subsidies, groen, veiligheid etc... Ook blijven de grondexploitaties bij de deelnemende gemeenten.

3.3 Onderscheid tussen basispakket en pluspakketten

De verrekensystematiek moet ervoor zorgen dat de gemeenschappelijke regeling niet ongelimiteerd kan worden gevraagd (aanvullende) diensten te verlenen, zonder dat daar financiële consequenties aan verbonden zijn. Immers, als een willekeurige gemeente zonder meerkosten aanvullende diensten kan vragen aan de gemeenschappelijke regeling dan kan dit leiden tot een ongewenste onevenredigheid in de uitbreiding van de diensten voor de ene gemeente, terwijl de kosten over de deelnemende gemeenten worden gespreid. Om dit te voorkomen wordt onderscheid gemaakt in het basispakket en de pluspakketten. Het uitgangspunt is dat zoveel mogelijk in het basispakket komt. Het basispakket wordt volgens een verdeelsleutel verrekend en de pluspakketten worden separaat aan de betreffende gemeente in rekening gebracht. Een pluspakket kan ook van tijdelijke aard zijn. Een voorbeeld van een pluspakket zijn de kosten van het regieteam.

3.4 Verrekening van het jaarresultaat van de gemeenschappelijke regeling

Uit eerdere besluitvorming blijkt steeds weer dat de samenwerking in totaliteit een budgettair voordeel moet opleveren. Dit kan echter wel betekenen dat de individuele gemeente op onderdelen voor- of nadelen heeft. Zolang iedere deelnemende gemeente bij de verrekening van het begrotingsresultaat een voordeel heeft dat leidt tot het afgesproken efficiencyvoordeel, mag tussen onderdelen een herverdeeleffect plaatsvinden.

Bij het opstellen van de begroting wordt gebruik gemaakt van een verdeelsleutel. Deze verdeelsleutel bepaalt de hoogte van de bijdrage van de deelnemende gemeenten. Het jaarresultaat van de gemeenschappelijke regeling wordt op twee manier bepaald. Allereerst worden de onderdelen die in gezamenlijkheid zijn uitgevoerd middels dezelfde verdeelsleutel verrekend, die ook bij de begroting wordt gebruikt. Naar verwachting zal dit het grootste deel van het budget betreffen. De overige werkzaamheden worden door middel van een urenregistratie per deelnemende gemeente bepaald. De urenregistratie vindt plaats op gemeentelijk niveau. Dit houdt in dat de medewerkers van de gemeenschappelijke regeling zijn of haar uren kan schrijven op BAR-werkzaamheden, Barendrecht, Albrandswaard of Ridderkerk. Als het ware hebben de medewerkers vier knoppen om hun uren te schrijven. Door gebruik te maken van deze vier knoppen wordt voorkomen dat de gemeenschappelijke regeling een grote administratie bij moet houden.

4 Totstandkoming van de systematiek

De verrekening moet plaatsvinden op de organisatiebudgetten zoals beschreven in het voorgaande hoofdstuk. De programmabudgetten blijven volledig in beheer van de gemeenten en worden per gemeente geadministreerd.

De gemeenschappelijke regeling kan de programmabudgetten van een gemeente niet onderling vereffenen (dat kan alleen de raad van de desbetreffende gemeente). De gemeenschappelijke regeling kan uiteraard ook niet het programmabudget van de ene gemeente inzetten voor activiteiten van een andere deelnemende gemeente.

In de inleiding is aangegeven dat verschillende modellen mogelijk zijn om te komen tot een verrekening. In de bijlage staan de mogelijkheden beknopt beschreven. Op basis van een aantal criteria kunnen we concluderen dat de methode van de ingebrachte organisatiekosten het beste past bij de gemeenschappelijke regeling BAR-organisatie.

Deze criteria zijn:

- transparantie van het kostenverdeelsysteem;
- profijtbeginsel (wie van de inspanning profijt heeft, betaalt ervoor);
- eenvoud van het systeem;
- relatie tussen kosten en de inspanning die nodig is voor de gevraagde dienst of het product.

De organisatie van de gemeenschappelijke regeling zal het komend jaar worden ingericht.

De gekozen verdeelsystematiek zal worden gebruikt bij de opstelling van de begroting van de gr voor 2014. De effecten van de verdeelsystematiek zullen we maandelijks monitoren om eventuele ongewenste of onvoorzien effecten onmiddellijk te kunnen bijsturen. Begin 2015 zullen wij de kostenverdeelsystematiek en onze ervaringen ermee evalueren en de resultaten leggen we aan de raden voor.

Hieronder is de methode 'ingebbracht organisatiebudget' uitgeschreven. De methode heeft een uitwerking met de gegevens uit de financiële paragraaf van de BAR-code. Naarmate de fijnstructuur vordert kunnen de financiële gegevens wijzigen.

Het uitgangspunt is dat de begroting opgesteld wordt aan de hand van de gekozen verrekenmethodiek. De afrekening vindt plaats op basis van nacalculatie per deelnemende gemeente. Om dit per deelnemende gemeente te kunnen bewerkstelligen wordt een urenregistratie bijgehouden.

4.1 Beschikbare organisatiebudgetten

Gekozen kan worden de beschikbare organisatie budgetten als uitgangspunt te nemen. Gekeken wordt naar de ingebrachte budgetten als de lonen, opleidingsbudgetten etc. De verhouding van de drie gemeenten is de basis van de verdeling van begroting van de gemeenschappelijke regeling. Net als op basis van inwoneraantallen is het grootste voordeel de eenvoud van deze benadering. Echter, bij de methodiek op basis van inwonertallen is de verhouding tussen de inspanning die voor de individuele gemeenten geleverd wordt en de prijs die betaald wordt niet inzichtelijk.

Om u een beter beeld te geven hoe de methodiek van de ingebrachte organisatiebudgetten toe te passen is op de gemeenschappelijke regeling, is een berekening gemaakt. Let wel, de bedragen zijn nog indicatief en aan verandering onderhevig. De budgetten zullen wijzigen wanneer onderzocht is wat de basis- en de pluspakketten inhouden. Immers heeft de verdeelsleutel uitsluitend betrekking op

de basispakketten en worden de pluspakketten bij de deelnemende gemeenten direct in rekening gebracht.

Ingebrachte organisatiebudgetten per deelnemende gemeente op basis van 2011 (conform BAR-code):

Omschrijving	Barendrecht	Albrandswaard	Ridderkerk	Totaal
Budget	19.187.541	10.317.186	19.119.686	48.624.413
Procent	39,5%	21,2%	39,3%	100%

Op basis van het bovenstaande voorbeeld zou de begrotingsverhouding van de gemeenschappelijke regeling tussen de 3 gemeenten zijn: Barendrecht 39,5%, Albrandswaard 21,2% en Ridderkerk 39,3%. Dit is bijna de 2-1-2 verhouding die nu veelvuldig wordt toegepast bij onderlinge verrekeningen.

In het onderstaand overzicht staat weergegeven hoe hoog de bijdrage per deelnemende gemeente wordt op basis van de financiële paragraaf uit de BAR-code. De hoogte van de bijdrage is de manier waarop de gemeenten sturing hebben op de gemeenschappelijke regeling in financiële zin.

Gemeente	2014	2015	2016	2017
Barendrecht	19.187.541	18.548.114	17.908.456	17.268.792
Albrandswaard	10.317.186	9.973.365	9.629.419	9.285.473
Ridderkerk	19.119.686	18.482.521	17.845.125	17.207.729
Totaal	48.624.413	47.004.000	45.383.000	43.762.000

Deze cijfers zullen in de komende maanden nogmaals worden gecontroleerd.

Uitgaand van de huidige takenpakketten, vormen de vermelde jaarlijkse budgetten het aandeel van elk der gemeenten in de organisatiekosten van de BAR-organisatie.

5 Het vervolg

De stap naar het werken met het nieuwe model is groot. In de loop van 2013 moet de begroting van de gemeenschappelijke regeling worden opgesteld. Het verrekenmodel is een essentieel onderdeel hiervan.

Zoals eerder aangegeven staat het verrekenmodel niet op zich. Het vereist een organisatiebrede aanpak. Intensieve samenwerking met de aankomende domeindirecteuren en afdelingsmanagers is noodzakelijk om de benodigde organisatiekosten in kaart te brengen. Keuzes moeten gemaakt worden of bepaalde werkzaamheden zelf uitgevoerd gaan worden of worden uitbesteed.

Naast de intensieve ambtelijke samenwerking, wordt ook periodiek contact onderhouden met de gemeenteraden. De gemeenteraden hebben het budgetrecht.

5.1 De vervolgoopdracht

De vervolgoopdracht van de projectgroep verrekensystematiek luidt: *'ontwerp een concept-begroting van de gemeenschappelijke regeling voor de structurele organisatiekosten (budgetten) c.q. besparingen van de samenwerking in de gemeenschappelijke regeling'*.

5.2 De aanpak en planning

De uitgangspunten en gekozen methodiek zijn bekend. Op basis hiervan wordt het structurele organisatiebudget berekend. De berekening wordt opgesteld per domein. Nadrukkelijk wordt bekeken welke producten en diensten in gezamenlijkheid worden uitgevoerd en welke gericht zijn op de individuele gemeenten. De werkzaamheden die gericht zijn op alle deelnemende gemeenten worden vervolgens doorgerekend middels de verrekenmethodiek. De uitkomst van die berekening wordt opgenomen in de begroting van de gemeenschappelijke regeling. De werkzaamheden die gericht zijn op de individuele gemeenten worden ook berekend en opgenomen in de begroting van de gemeenschappelijke regeling.

De concept-begroting is in de maand juni ambtelijk gereed en wordt voorgelegd aan de deelnemende gemeenten. In deze begroting zijn ook de besparingen doorgerekend. Na het zomerreces kan bestuurlijke besluitvorming erop plaatsvinden.

BIJLAGE 1: Andere verrekenmodellen

Inwoneraantallen

De eerste optie bestaat uit het hanteren van een verdeelsleutel op basis van het aantal inwoners. Deze factor is, naast andere, ook in de verdeelsleutel van het Gemeentefonds opgenomen. Het voordeel van deze benadering is de eenvoud. Het nadeel van de verrekening via inwoneraantallen is wel dat het (gedetailleerde) zicht op de verhouding tussen de inspanning die voor de individuele gemeenten geleverd wordt en de prijs die betaald wordt, niet inzichtelijk wordt.

Activity-Based Costing (ABC)

De ABC-methode is gebaseerd op het idee dat niet producten maar activiteiten kosten veroorzaken. Het zijn tenslotte de activiteiten van mensen (medewerkers) die de kosten veroorzaken. De methode hangt de kosten in eerste plaats op aan de activiteiten die nodig zijn om producten te maken. Vervolgens worden de kosten van de activiteiten toegerekend aan producten. De grondgedachte is dat iedere productie een interne vraag naar activiteiten oplevert.

Het grootste voordeel van ABC is niet de nauwkeurigheid van de kostprijzen van de producten. Maar de kennis van de costdrivers. Hierdoor kan relatief eenvoudig kostenverlaging door bijstelling van activiteiten plaatsvinden.

Voorbeelden van de toepassing van de ABC zijn:

- Facilitair: normbedrag per werkplek, normbedrag per applicatie/licentie
- Financiën: kosten crediteurenadministratie op basis van aantal facturen, kosten advisering op basis van ingekochte uren
- Juridische zaken: kosten bezwaar&beroep op basis van aantal procedures

Het nadeel van ABC is het aantal verdeelsleutels. Per product of dienstverlening wordt een sleutel bepaald. Het opzetten hiervan is zeer arbeidsintensief en vergt een grote administratie.

Integrale kostprijs/afgenomen producten

De methode met een kostprijs lijkt veel op de ABC-methode. De (integrale) kostprijs van een product of dienst bestaat uit de totale kosten die gemaakt worden voor het produceren en leveren van het product of de dienst. De toerekening van de directe kosten is relatief eenvoudig. Echter de toerekening van de indirecte kosten levert over het algemeen meer problemen op, aangezien er geen directe relatie tussen deze kosten en het product/dienst bestaat.

Samengesteld uurtarief

Het samengesteld uurtarief lijkt een op het eerste zicht een eenvoudige methode. De medewerkers van de gemeenschappelijke regeling houden middels het schrijven van uren hun inzet bij. Voor de inzet van de medewerkers is een standaard uurtarief bepaald. Gekozen kan worden op welk niveau de gemeenschappelijke regeling de urenbesteding inzichtelijk maakt. Dit kan op hoofdlijnen, per gemeente, per dienst of product. Het nadeel van het hanteren van een uurtarief is dat een complexe administratie gevoerd moet worden. Ook de opbouw van het uurtarief is door zijn samengesteldheid altijd punt van discussie. Immers, naast de directe personeelskosten worden ook kosten voor huisvesting, ict, management en bestuur op een bepaalde wijze in het uurtarief verdisconteerd. Dat wordt in onze constellatie erg ingewikkeld en arbitrair.

Ingebrachte programmabudgetten

De laatste optie van verrekenmodel betreft een verdeelsleutel op basis van het ingebracht programmabudget. Met andere woorden het beschikbaar gesteld budget wat in de individuele gemeentelijke begroting is opgenomen voor bijvoorbeeld de WWB en het werk dat door de

gemeenschappelijke regeling uitgevoerd wordt, is de basis van de verdeelsleutel. Het uitgangspunt van deze methode is dat een relatie is tussen de activiteiten die uitgevoerd moeten worden (de organisatiekosten) en de hoogte van de programmabudgetten. Hier zit echter ook een zwakte. De veronderstelling dat er altijd een rechtvenredige relatie aanwezig is tussen de hoogte van het programmabudget en de omvang van de arbeidsinspanning binnen dat programma door de eigen organisatie is niet juist. Soms ligt de inspanning bij derden (bijv. subsidiënten of andere overheidsorganisatie zoals een VRR) In andere gevallen vereisen dalende programmabudgetten de eerstkomende jaren juist een groeiende inspanning, bijvoorbeeld bij het realiseren van ombuigingsprogramma's.

Conclusie

Om een keuze te maken voor de verrekenmethodiek die het meest past bij de gemeenschappelijke regeling zijn de methodieken beoordeeld op een aantal criteria.

Criteria	Inwonertal	Ingebracht organisatie-budget	ABC-methode	Integrale kostprijs	Uurtarief	Ingebracht progr. budget
Profijtbeginsel	O	++	O	O	O	+
Eenvoud van het systeem	++	++	--	--	-	+
Efficiënte methode	++	++	--	--	-	+
Transparantie van het systeem	--	+	++	+	+	O

Op basis van het bovenstaand overzicht kiezen wij voor de methode 'ingebracht organisatiebudget' .